

PISMA ČITALACA

DRAGA TETKA SAFIJA

Imam 15 godina i javljam se iz Podbrda. Moj problem su moji roditelji. Oboje su bibliotekari već godinama ali na čekanju. U stvari, tata je knjižničar (mislím da je zato išao za Sarajevo, da to položi), mada on to nikad ne bi priznao, a ja ne znam u čemu je razlika. Ta ljubav za tim bibliotekarstvom oduvijek je bio problem u našoj kući. Kada sam bila mala prvo sam naučila da popunim kartu čitaoca pa onda sve ostalo. Moja prva legitimacija iz biblioteke uvećana je i uokvirena, preko čitavog zida. Sa godinama je bivalo sve strašnije. Prije ručka mama ponudi abecedni katalog jela, a mi popunjavamo revers. Poslije je u dogovoru sa tatom uvela i neki katalog desiderata (ti već tetka znaš šta je to). Umjesto novina, tata čita neke tablice, a mama ga propituje, pa onda skaču kroz kuću kao djeca. Ne bi to toliko strašno bilo da to ostaje u našoj kući. Po čitav dan hodaju, zaustavljaju ljude, djele brošure o bibliotekarstvu i kako tata kaže „šire istinu“. Pisali su i ministarstvu da se u Podbrdu otvori bar Viša škola za bibliotekare. Najgore je vikendom. Dođu u lokalnu folkoteku u majicama sa natpisima: "Bibliotekarstvo je cool", "Djeco please učite za bibliotekara", "Živite bibliotekarstvo", "Jedna je istina", "Kalimah, hvala ti" i slično. Ima toga još, ali sramota me da pišem. Kako da im pomognem da budemo normalna porodica i, što je najgore, kako da im kažem da želim biti pjevačica a ne bibliotekarka. Tetka, pomozí mi!

Jasmina, Podbrdo

E moja Jasmina, treba prvo skočiti, pa reći hop. Jednom sam isto naišla na takav problem, bilo je to prije onih barbara, kad sam shvatila da je Homo homini lupus i da svaki tempora ima svoj mores. Bibliotečkom indukcijom, uz pomoć duha gospođe Verone, uvidjela sam da je tvoja porodica pod teškom kletvom zvanom „Dabogda vam u kući svi bili bibliotekari.“ Ta kletva predstavlja jednu od zabranjenih, skoro-pa-smrtonosnih, kojoj je vrlo teško naći lijeka jer je to Kletva kataloga! U istoriji bibliotekarstva je poznato da je ova kletva izrečena samo jednom u zadnjih pesto šesto godina, kad je nadobudni bibliotekar – stažist Kalimah naljutio Ksantipu, Sokratovu ženu, čuvenu klasifikatoricu iz Delfijskih proročišta. Aleksandrijska biblioteka nikad više nije bila ista a Kalimah je poznat kao prvi bibliotekar bez portfelja koji je karijeru okončao raznoseći knjige na magarcu. Naravno, u udžbenicima piše drugačije, al nije moje da ispravljám krive drine. Inače ne vadim svoj proročki halat počesto, al pošto si mi nešto plaha, ni sama neznam zašto, al hajd...U svojoj kugli ugledah tvog oca u kratkim hlačicama dindrlicama kako se u biblioteci ruga Velikom Katalogu (nikad veći jezik ne vidjeh) kad ga bibliotekarka ne gleda plazi se i krevelji u ladicu Katalogu, a prstima umrljaním maslom okreće njegove svete strane. Ni to mu magarcu nijednom ne bi dosta kad ono prdnu pod noge katalogu, čitavu mu jednu nogu odbio, a fikus obližnji osuši se namahile. Malo mi se muti slika...Morám uvest kablovsku u kuglu da mi se ovo izoštri...samo malo...eh...Prođe i dva sahata dok su mi ovo popravljali...Vidim drugu sliku. Noć je. Pun mjesec. Prilika u crnom pod plaštom od katalog-pačvorka ide hodnikom. Dolazi do kataloga i vida mu zaprđenu nogu i zaliva fikus. Katalog Veliki se oporavi i iz prve ladice izađe zelenkast dim. Katalog progovori: Govorím iz nule u devetku krugom savršením. Onaj koji me zaprđi i zasmrdi nek osuđen bude na stotinu godina bibliotečke službe. Probudiće se sa žarom bibliotečkim a kletva neće spasti dok ne ispuni 1000000 kartica kataloških. Quod non

est in catalogus, non erat in mundo! Tako ti je to bilo moja Jasmina sunce moje. Nejma pomoći il što bi ono bibliotečki rekli Dabogda šćeri da te paša uzme. Nego de ti vako: Iskradi se noću iz kuće i otidi do prve biblioteke. Uđi kroz špajz. Dođi do kataloga pomiluj prvu ladicu i reci: Ako je babo bio magarac nemoj mene karat. Otpusti mene ako Verone znaš a mikrofon mi sada daj! Tako. Jah valahhi.

JUTARNJI BIBLIOTEKAR